

Mots mal expressats

Iré (del verbo ir) (castellà)

Sin embargo »

Sello »

Tío »

Cenicero »

Ventanilla »

Acera »

Navaja »

Ajedrez »

Aparato »

Mantequilla »

La novia »

Tamaño »

Chófer »

Lejía »

Cerilla »

Aconteixement

Aixis

Dom això

A ca seu

Màpat

Llàpit

Spring (mot anglès)

Veneno

Venenós, venenosa

Ben expressats

aniré

no obstant

segell (de correus)

oncle

cendrer

finestreta

voravia, vorera

navalla

escacs

aparell

mantega

la xicota, la promesa

mesura, grandària

xofer

lleixiu

llumí

Esdeveniment

Així

Dona'm això

A casa seva

Mapa

Llapis

Estricada: darrer impuls, cop de coll, vaitot

Verí: Metzina generalment segregada per un animal

Tòxic, metzina

DIERESI (¨).- No és accent. Són dos puntents que es posen sobre la *i* o la *u* en el cas de no tenir de dur accent gràfic, (segons les regles publicades) i que no formin síl·laba amb la vocal anterior: Veïna, traduïa, transeünt, reüll, Lluïsa, heroïna, agraïa, oïda... Però amb accent: veí, traduï, Lluís, agraí, oís.

A més, quan cal pronunciar la *u* en: que, qui, gue, gui. Així: qüestió, obliquïtat, següent, ambigüïtat, qüestionari...

Excepcions: S'escriurà sense dièresi els infinitius, gerundis, futurs i condicionals dels verbs en *ir*, com: atuir, atuint, atuiré, atuiria.

En els mots amb els sufixes *isme*, *ista*: egoisme, assembleïsta. Així mateix no duren dièresi les terminacions llatines en *um*, *us*: aquàrium, Marius, harmonium.

Tampoc no aniran amb dièresi la *i* o la *u* que segueixin als prefixes: *co*, *re*, *auto*, *contra*. Exemples: coincident, (*co* incident); reunificació, (*re* unificació); autoinducció, contraindicar...

Finalment, escriurem amb dièresi les formes del verb reeixir: reïxo, reïxes, reïx, reïxen, reïxi, reïxis, reïxin.

M. T.